

ZBORNIK

ob 140-letnici rojstva Marije Vere

Kamnik, 2022

Vsebina

Nagovor ravnateljice	3
Marija Vera je kul – kultura je kul – naša šola je kul	4
Zgodba o Mariji Veri	6
Šolska himna	9
Zaključek »prazničnega leta« v počastitev 140-letnice rojstva Marije Vere	10
Turistična naloga Na slap Orglice po bisere	13
Mednarodni literarno-likovni natečaj Kultura je kul	14
Mednarodni likovni natečaj Pokrajina	23

Nagovor ravnateljice

Spoštovani učenci in starši, dragi bralci!

Marija Vera, po kateri je naša šola poimenovana, je bila korak pred svojim časom. Bila je dama, ki si je upala sanjati in je svoje sanje tudi uresničila, kar vedno znova postavljamo kot vzor našim učencem – vse se da, če je le volja.

Pa ne le volja, potrebno je tudi delo in Marija Vera je bila predana umetnica. Ni bila igralka, ki bi izvajala smeh, pač pa občudovanje in strah. S svojim delom je navduševala v času svojega življenja, njen opus pa navdušuje še danes in zato je vzor celotnemu učiteljskemu zboru, saj v njej vidimo neustrašno žensko, upornico.

Kot jo je opisala igralka Maša Slavčeva: »Bila je močna, kakor so močni ponosni ljudje, ki so doživljali zmage in prejeli udarce, ki so občutljivi in krhki, pa jim ne da ponos, da bi to pokazali škodoželjnemu svetu.«

Prva akademsko izobražena slovenska gledališka igralka, ki je bila rojena v Kamniku, je kljub poklicu igralka ohranjala svojo zasebnost. Kljub velikim uspehom je ohranjala tudi svoje moralne vrednote in pokončno držo. Bila je v navdih in to ostaja tudi danes.

Poimenovanje šole po njej daje naši šoli velik pečat. Izobraževalni ustanovi, kar šola je, daje njeno ime romantično noto. Marija Vera je cenila izobrazbo, vendar pa se je zavedala tudi moči življenjskih izkušenj in to želimo vedno znova naučiti tudi naše učence.

Marija Vera se je imenovala baronica Frančiška Marija Ksavera von Osten Sacken, rojena Eppich. V svoji ljubezni do domovine se je že v začetku svoje kariere odločila za umetniško ime Marija Vera. To je bil čas, ko slovenstvo ni bilo dobrodošlo v visokih krogih, zato njena odločitev za takšno ime ne izkazuje le patriotizma in domoljubja, temveč predvsem držo človeka, ki se je pripravljen postaviti za svoje vrednote, čeprav morda sledijo negativne posledice. Marija Vera je bila prava dama.

Zelo sem ponosna, da sem več kot dve desetletji vodila šolo, ki nosi njeno ime. Prepričana sem, da bo tudi v prihodnosti Marija Vera ostajala prisotna v šolskem duhu in vrednotah, ki jih poučujemo na naši šoli.

Violeta Vodlan, ravnateljica

Marija Vera je kul - kultura je kul - naša šola je kul

Letošnje šolsko leto obeležujemo 140-letnico rojstva naše prve slovenske akademske izobražene igralkke Marije Vere. Franciška Marija Ksavera Eppich, kot je bilo njeno pravo ime, se je rodila 22. 11. 1881 v središču Kamnika, kjer je obiskovala osnovno šolo. Pri trinajstih letih se je po smrti svojih staršev skupaj s sestrama preselila k stricu v Lipico, vendar je še vedno ostala v spominu nekaterih Kamničanov. Od njene 100-letnice rojstva je tako na pročelju hiše spominska plošča, ki opozarja na to, da se je v tej hiši rodila gledališka igralka Marija Vera, od šolskega leta 1988/89 naprej pa so po njej poimenovali našo osnovno šolo. Vse od tlej se trudimo ozaveščati ljudi, kdo je bila Marija Vera in kako pomembna je bila za našo kulturo, hkrati pa ponosno širimo njeno kulturno poslanstvo naprej.

Naša šola, ki se lahko pohvali s številnimi dosežki na področju kulture, ima že vrsto let naziv kulturna šola, znotraj nje pa že več kot deset let deluje tudi Šolsko kulturno-umetniško društvo (ŠKUD) Verine zvezdice, v katerem uspešno delujejo različne kulturne dejavnosti (gledališka, pevska, folklorna, glasbena, likovna in literarna dejavnost).

Ves čas delovanja smo zelo aktivni na različnih kulturnih področjih, kar nam je zadnji dve leti nekoliko otežil koronavirus, a smo s svojim srčnim delom in zanosom dokazali, da se da tudi v tem času ustvarjati. V tem šolskem letu bomo tako navkljub za kulturo težkim časom in v čast naši Mariji Veri ponosno izpeljali in pokazali kar nekaj kulturnih dogodkov in dokazali, da je kultura kul.

V novembru smo že izvedli kulturni dan ob njenem rojstnem dnevu, na katerem so učenci o Mariji Veri izvedeli ogromno podatkov ter spoznali, da je bila za svoje čase zelo napredna in izjemna ženska, na spominsko ploščo na njeni rojstni hiši se je položilo spominski venček, na hodnikih šole so bili razstavljeni izdelki o Mariji Veri, ki so jih ustvarili učenci pri izbirnem predmetu likovno snovanje in likovnem krožku (razstavo je v sodelovanju z Manco Griljc pripravila likovnica Irena Zagožen), učenci 3. b pa so v Arboretumu Volčji Potok v gredico, posvečeno Mariji Veri, posadili 140

vijoličnih tulipanov, ki bodo v največjem razcvetu v aprilu. Takrat bomo tudi v Arboretumu Volčji Potok sklenili »praznično leto« in proglasili nagrajence mednarodnega likovnega natečaja Pokrajina (Landscape), literarno-likovnega natečaja Kultura je kul, znotraj katerega so se ustvarjalci preizkusili v risanju stripov, in nagrajence natečaja za šolsko himno. Na prireditvi bomo tako prvič slišali šolsko himno v izvedbi naših učencev, nagrajena dela pa bodo razstavljena v paviljonu ob gredici. Na bližnji stojnici bo predstavljena tudi turistična naloga Na slap Orglice po bisere, ki so jo pod mentorstvom učiteljice Polone Mežnar pripravili naši učenci in je na srečanju turističnih nalog v Mercator centru Kamnik prejela bronasto medaljo.

Čeprav bo ta slovesnost »zaključek prazničnega leta«, pa še zdaleč ni konec kulturnim dogodkom v tem šolskem letu. V šolski knjižnici bomo namreč izvedli popoldansko čajanko z Ivanom Mitrevskim in se z njim pogovarjali o njegovem novem stripu, gledališka skupina Verine zvezdice pa se bo s svojo gledališko igro Drečica na Marsu po dolgem času predstavila na odru. Gledališka skupina je kljub razmeram in ukrepom, celo v času pouka na daljavo, v sodelovanju z MC Kotlovnico in KD Priden možic uspela narediti znanstveno-fantastično hibridno predstavo z naslovom Drečica na Marsu, ki je bila zaradi epidemioloških razmer preoblikovana v video predstavo in v taki obliki predstavljena na kulturnem dnevu, sedaj pa jo bodo učenci skupaj z mentorji postavili na oder in se z njo predstavili v živo v Domu kulture Kamnik. Tako kot vedno so tudi v tej predstavi združena različna kulturna področja – pevsko, glasbeno, literarno in celo folklorno. Besedila pesmi so nastala kot kolaž besedil, ki so jih napisali sodelujoči učenci,

Manca Berlec pa jih je uglasbila. Učenci so delali pod mentorstvom šolskih mentoric Mojce Fuchs Lukežič, Alenke Markus in Vanje Hočevnar, nikakor pa ne bi uspeli brez zunanjih mentorjev Anje Bezlove in Gorana Završnika (MC Kotlovnica in KD Priden možic), ki sta ves čas sodelovala z učenci, jih spodbujala, usmerjala in pripravila, da so prestopili meje svojih okvirjev. Pri predstavi sodelujejo tudi tri nekdanje učenke, ki so bile pri projektu od samega začetka, a zaradi koronavirusa niso mogle nastopiti še v času osnovnošolskega izobraževanja.

Letošnje šolsko leto je res zanimivo, pestro, veselo in predvsem KULturno.

Vanja Hočevnar, predsednica ŠKUD Verine zvezdice, in Mojca Fuchs Lukežič, kulturna koordinatorica

Zgodba o Mariji Veri

ZGODBA O MARIJI VERI

PRIPOVEDOVALKA TER
AVTORICA BESEDILA
IN ILUSTRACIJ:
VANJA HOČEVAR

Predavnimi časi, natančneje 22. novembra 1881, se je rodila prav posebna deklica, ki ji je bilo ime Frančiška Marija Ksavera Eppich. Z dvema starejšima sestrama, očetom Jakobom in mamo Marijo Eppich je živela v središču Kamnika na hišni številki 33. Ker je oče kmalu umrl, je bila mati kmalu primorana hišo prodati. Kupil jo je poštar Martin Novak, ki ji je zagotovil stanovanje do smrti. Tako sta skupaj živeli dve družini in otroci so se družili med seboj. Poštarjeva hčerka Štefanija, ki se je pozneje poročila z Josipom Nikolajem Sadnikarjem (to je tisti gospod, ki je ugotovil, da so najdene kosti v Nevljah mamutove), se je kot otrok s svojima dvema sestrama veliko igrala s Frančiško in njeno sestro

Balbino. Štefanija je pozneje, že kot starejša gospa, povedala, da je Frančiška zelo rada odločala, katere igrice bi se dekleta igrala in te igrice je zelo rada uprizarjala oz. igrala različne vloge.

Pri Frančiškinih trinajstih letih je umrla še njena mati, zato se je s sestrama preselila k stricu kaplanu v Lipico. Po končani osnovni šoli je začela obiskovati učiteljsiše v Gorici, kjer sta se šolali tudi njeni starejši sestri. Že takrat je kazala svojo nagnjenost h gledališču; pogosto je zaprta v sobi recitirala poezijo, nastopala je z deklamacijami, obiskovala plesne vaje ter oboževala maškarade in oficirske plesse. Frančiška in sestra Balbina sta postali učiteljici, najstarejša sestra pa je postala redovnica. Frančiška je štiri leta poučevala v šoli in vse bolj je bila prepričana, da ta poklic ni zanjo. Čeprav je bil učiteljski poklic zelo spoštovan, poklic igralke pa je bil zaničevan in označen kot nezanesljiv, se je pogumno podala na igralsko pot.

Imela je visoke ambicije, zato se je odločila, da gre študirat na Dunaj, kjer je opravila sprejemni izpit na Konservatoriju za glasbo in igralsko umetnost, ki je ena najboljših gledaliških šol v Evropi. Izpite je opravila z odliko in tako postala naša prva akademsko izobražena igralka.

Po končanem študiju je podpisala pogodbo z dunajskim gledališčem Burgtheater, kar so bile njene sanje, saj je bilo to najprestižnejše gledališče v Evropi. Toda najprej si je morala pridobiti izkušnje, saj v tem gledališču niso sprejemali igralk brez izkušenj. Zato se je zaposlila v manjšem gledališču v Zürichu v Švici. Ker je bilo njeno ime zelo dolgo in ker si je želela, da bi si jo bolj zapomnili, je

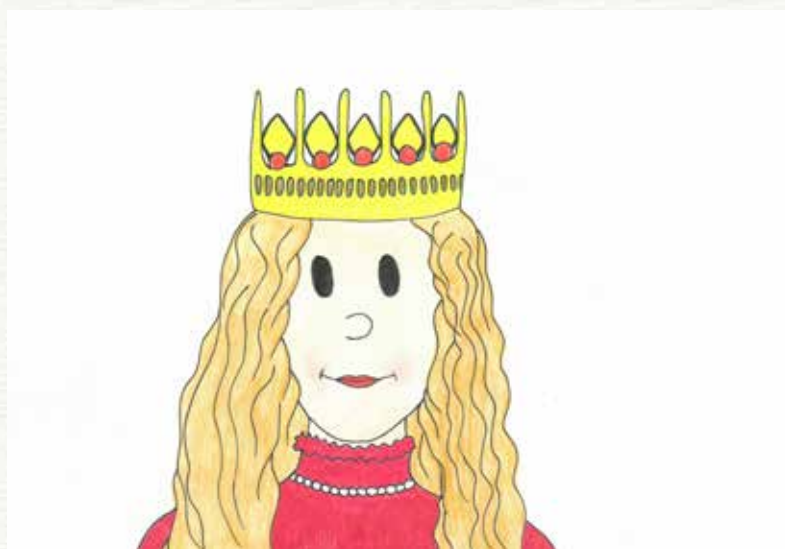
začela uporabljati umetniško ime in Frančiška Marija Ksavera Eppich je tako postala Marija Vera. V tem gledališču je največ igrala v tragedijah in v vlogah ljubimk ter bila zelo popularna tako med občinstvom kot med kritiki. V Zürichu je takrat živel tudi doktor geologije baron nemško-ruskega rodu, Latvijec Otto von Osten-Sacken. Njegovi znanci so mu hvalili novo igralko in ga nagovarjali, naj jo gre gledat. Prepričan je bil, da je kakšna grda stara koza, vendar je popustil in vseeno šel z njimi v gledališče. Ogledal si je novo igralko in se vanjo zaljubil. Marija Vera je postala njegova žena in tako postala baronica, leto pozneje pa sta dobila še hčerko Mario Luiso.

Kmalu po tem so ji odpovedali pogodbo z Burgtheatrom. Takrat namreč v tem gledališču niso želeli poročenih igralk oz. je gledališče moralo dati dovoljenje za poroko. Niso marali, da bi se že najmlajše igralk predstavljele kot poročene gospe.

Tako so se končale njene sanje o Burgtheatru, toda Marija Vera ni bila oseba, ki bi kar obupala, zato se je odpravila v Berlin, kjer so bili bolj svobodomiselní in se zaposlila v Nemškem gledališču. Tako se je začela njena najslavnejša doba, s tem gledališčem je gostovala po vseh večjih nemških mestih in tudi drugod po Evropi. Mož in hčerka sta živela z njo v Berlinu in Otto jo je podpiral na njeni poklicni poti. Bila je srečna ...

... dokler ni prišlo do 1. svetovne vojne. Marija Vera je za novico o vojni izvedela na nekem nemškem otoku, medtem ko sta bila mož in hčerka na družinskem posestvu v Rusiji. Kot tuja državljanka je morala zapustiti Nemčijo, zato je odšla v Avstrijo najprej v gledališče v Gradcu, potem še Innsbrucku, pozneje pa je odšla še v Gdansk na Poljskem. Po vojni je sledilo povabilo v novoustanovljeno kraljevino SHS. Najprej se je ustavila v gledališču v Sarajevu v Bosni. Marija Vera je bila takrat zelo osamljena. Njen mož je bil pogrešan na ruski fronti, hčerka pa je bila v oskrbi družine von Osten-Sacken tisoče kilometrov stran. Marija Vera je ostala sama, po drugi strani pa v Sarajevu zelo oblegana zaradi svoje igre. Nato se je njena gledališka pot nadaljevala v gledališčih v Novem Sadu in Beogradu v Srbiji.

Tam je spoznala inženirja, ki je delal za gledališče, in se zaljubila vanj. Toda pri preizkušanju novega pogrezljivega odra je prišlo do nesreče, zato je umrl pod odrom. Marija Vera ni prenesla misli, da bi igrala na odru, ki je pokopal njenega nesojenega moža, zato je dokončno zapustila Beograd in odšla v Ljubljano v Narodno gledališče. Marija Vera je tako leta 1922 prvič igrala v slovenščini. Igrala je angleško kraljico Mario Stuart in ko je pričela govoriti, je s svojim glasom napolnila prostor in ljudje so komentirali, da bi lahko kraljice govorile tudi v slovenskem jeziku.

Do svoje smrti je ostala v Ljubljani. Čeprav se je v preteklosti branila poklica učiteljice, pa je na stara leta postala ravno to – po 2. svetovni vojni je namreč postala profesorica za dramsko igro in umetniško besedo na novoustanovljeni Akademiji za dramsko umetnost. Tako kot je igrala na odru, je tudi poučevala s prav posebnim žarom in energijo, zato njeni nekdanji učenci še danes o njej govorijo z velikim spoštovanjem.

Tudi sicer je bila zelo zanimiva in samosvoja gospa. Na Rožniku v Ljubljani si je dala zgraditi prav posebno domovanje. Načrte za hišo je risalo kar 6 arhitektov, pa z nobenim ni bila zadovoljna. Točno je vedela, kaj hoče. Nato je prišel nov arhitekt, ki je sarkastično vprašal, če bi rada živela v turnu in ona mu je pritrdila. Tako je nastala ta zanimiva stavba s stolpom. V njej je živela odmaknjena od drugih ljudi, k njej so prihajali v glavnem igralski kolegi in kolegice. Bila je zelo napredna in inovativna tudi na drugih področjih. Ljubljančane je šokirala, da je imela že pred 2. svetovno vojno telefon, bila pa je tudi prva ženska v Ljubljani, ki je imela avtomobil.

Marija Vera, ki je v svoji igralski karieri odigrala več kot 200 vlog, je umrla 12. januarja 1954 v svoji vili pod Rožnikom, pokopana pa je na Ljubljanskih Žalah. Na njenem pogrebu je bilo ogromno ljudi, kar priča o njeni veličini.

Njena rojstna hiša še vedno stoji v Kamniku. Hišno številko 33 je zamenjal naslov Glavni trg 18, od njene 100-letnice rojstva naprej pa je na pročelju hiše spominska plošča, ki opozarja na to, da se je v tej hiši rodila gledališka igralka Marija Vera.

Da njeno ime v Kamniku ne utone v pozabo, skrbi tudi šola na Duplici, ki se je v šolskem letu 1988/89 preimenovala in od takrat naprej ponosno nosi ime Osnovna šola Marije Vere.

Vanja Hočevar

Viri:

- Kdo je bila Marija Vera? Kamnik: OŠ Marije Vere, 2000.
- Spletna stran OŠ Marije Vere: <https://www.os-marijevere.si/mprikazi.aspx?showID=1> in <https://www.os-marijevere.si/mprikazi.aspx?showID=2>
- Spletni portal MMC: Marija Vera – prva akademska igralka pri nas. Dostopno na: <https://www.rtvsllo.si/kultura/razglednice-preteklosti/marija-vera-prva-akademska-igralka-pri-nas/205995>
- Hočem osvojiti svet – portret Marije Vere. Ljubljana: Belafilm, TV Slovenija, 2006.
- Portal-os.si: Skrivnostno življenje velike igralkе. Dostopno na: <https://portal-os.si/skrivnostno-zivljenje-velike-igralkе/>
- mag. Vanda Rebolj: Marija Vera (1881–1954), igralka, ki je premaknila svet (Power Point prezentacija).

Šolska himna

Tam pod kamniško planino,
tam kjer teče Bistrica,
tam med bloki vsa ponosna,
šola naša je.

**Šola naša je kulturna,
ime Marije Vere ima,
naša šola ni kot vsaka,
naša šola res je kul.**

V šolo, našo šolo,
radi pohitimo mi,
znanja in veščin veliko
tamkaj pridobimo si.

Refren

Eko šola, to smo mi,
dobrodošli ste vsi,
znamo odpadke ločevati,
reciklirati.

Refren

Tuki je velik kulture,
zdrava šola res smo mi,
zanimive šolske ure,
dolgčas nam nikoli ni.

Refren

Avtorji besedila:

Kaja Verlinšek, Sara Davidovič, Lili Vrhovnik, Kaja Poglednik,
Blaž Krevs, Anže Laknar, Ela Matoh, Ula Potočnik

Glasba in aranžma:

Jakob in Toni Lah

Zaključek »prazničnega leta« v počastitev 140-letnice rojstva Marije Vere

V četrtek, 14. aprila, smo v Arboretumu Volčji Potok zaključili naše »praznično leto« oz. projekt z naslovom Šola je kul v počastitev 140-letnice rojstva Marije Vere. Vsi učitelji in učenci Osnovne šole Marije Vere so se že zjutraj odpravili peš v Arboretum, kjer so imeli učenci predmetne stopnje naravoslovni dan, učenci razredne stopnje pouk v naravi, vsi skupaj pa so se ob 11.00 zbrali na prireditvi ob gredici s 140 vijoličnimi tulipani, ki so jih v čast naše prve akademsko izobražene igralka jeseni posadili učenci 3. b. Vsi učenci so si lahko ta dan ogledali tudi stojnico s turistično nalogo Na slap Orglice po bisere, ki so jo pripravili učenci pod mentorstvom učiteljice kemije Polone Mežnar.

Da je gredica zasajena v čast Mariji Veri, sta že pred cvetenjem tulipanov opozarjala dva lesena tulipana z napisom Marija Vera in letnicama njenega rojstva in smrti, na ta dan praznovanja pa je vsak razred prejel še svoj leseni tulipan in ga zasadil v gredico k pravih tulipanom in tako počastil znano Kamničanko, po kateri nosi ime naša šola. Vsak učenec je v spomin na ta dan prejel tudi drobno darilce – trak za ključe z motivom vijoličnih tulipanov in napisom »Šola je kul – 140. obletnica rojstva Marije Vere«.

Prireditve, ki so se je udeležili župan občine Kamnik gospod Matej Slapar, predstavnik JSKD Območne izpostave Kamnik gospa Tina Dobovšek, direktor Arboretuma Volčji Potok gospod Aleš Ocepek, predstavnik Krajevne skupnosti Duplica gospa Dragica Požek, bivši ravnatelj OŠ Marije Vere gospod Božidar Pilej ter upokojeni učiteljici slovenščine in predstavniki medijev, so otvorili otroci iz otroškega in mladinskega pevskega zbora, ki so pod mentorstvom učiteljice glasbe Alenke Markus premierno zapeli šolsko himno, za katero so v sklopu letošnjega natečaja za šolsko himno besedilo napisali Kaja Verlinšek iz 9. c, Sara Davidovič, Lili Vrhovnik in Kaja Poglednik iz 8. c, Blaž Krevs iz 5. a, Anže Laknar iz 7. a ter Ela Matoh in Ula Potočnik iz 7. c. Za glasbo in glasbeni aranžma pa je v sodelovanju z bratom Tonijem, našim nekdanjim učencem, poskrbel devetošolec Jakob Lah. Ravnateljica gospa Violeta Vodlan in Alenka Markus sta se v nadaljevanju prireditve vsem naštetim zahvalili z drobno pozornostjo.

Že takoj po himni je vse navzoče nagovorila gospa ravnateljica Violeta Vodlan in poudarila, da je bila Marija Vera dama, ki je imela v življenju jasno začrtane cilje, za uresničitev katerih je trdo delala, njena močna volja ter njene vrednote pa so lahko navdih vsem zaposlenim šole in učencem. Vse zbrane je nagovoril tudi župan Občine Kamnik gospod Matej Slapar, ki je povedal, da je ponosen na Osnovno šolo Marije Vere, ki nosi ime po znani Kamničanki, ki je dosegla svoje cilje z razvijanjem svojih talentov.

Učenkam in učencem je zaželel, da gredo po poti svojih sanj. Če bodo vztrajni, pridni, delavni in pošteni, bodo lahko razvili svoje talente do te mere, da bodo v življenju uspešni in za seboj puščali sled, tako kot jo v občini Kamnik pušča Osnovna šola Marije Vere. Župan se je v svojem govoru odzval tudi na vprašanje o večnamenski dvorani, za katero si šola prizadeva že vrsto let, in omenil, da je občina odkupila prostore nekdanje dupliške kinodvorane, ki bi sčasoma lahko dobila lepšo podobo in oder, kjer bi se lahko predstavljali s svojimi predstavami. V šoli zelo pozdravljamo trud Občine Kamnik, vendar vidimo takšno dvorano kot občasno možnost uporabe. V večnamenski dvorani z odrom, ki bi se držala šole, pa vidimo možnost vsestranske in redne uporabe, kjer bi lahko potekale ne le gledališke in folklorne vaje ter nastopi, temveč tudi sam pouk (npr. pouk književnosti pri slovenščini ipd.), dvorana pa bi bila namenjena tudi razstavam, sodelovanju z lokalno skupnostjo in medgeneracijskemu druženju.

Poleg natečaja za šolsko himno smo prav zaradi spomina na svetovljanskost Marije Vere razpisali tudi dva mednarodna natečaja. Na spomladanski likovni natečaj z naslovom Pokrajina, ki ga je razpisala naša likovnica Manca Griljc, je prispelo 74 likovnih del iz 5 držav: Bolgarije, Indije, Srbije, Španije in Slovenije. Februarja smo podelili 3 zlata, 4 srebrna in 3 bronasta priznanja, prireditev v Arboretumu pa je obiskal prejemnik srebrnega priznanja Kristjan Štifter iz Ciriusa v Kamniku.

Na literarno-likovni natečaj Kultura je kul, ki ga je razpisala učiteljica angleščine Katarina Podgoršek in v okviru katerega so učenci ustvarjali strip, ki sporoča, da je kultura kul, da je zanimiva in pomembna, se je odzvalo 14 šol, prispela pa so tudi dela iz Španije, Poljske in Bolgarije. Po zaključku razpisa je strokovna komisija izbrala najboljša dela v posameznih kategorijah, ki so jih razglasili na tej prireditvi.

V prvi triadi je zlato priznanje za svoj strip prejel drugošolec Nejc Bukovec iz OŠ Šmihel, Novo mesto, srebrno priznanje pa drugošolka Tinkara Doberšek Velej iz OŠ NH Rajka, Hrastnik, ki se je podelitve tudi udeležila. V kategoriji 2. triada sta bili nagrajeni dve šestošolki. Srebrno priznanje je prejela Eva Hace iz OŠ Marije Vere, zlato pa Klara Rovanešek iz OŠ Rodica. Obe sta se udeležili podelitve. V tretji triadi je bronasto priznanje prejela sedmošolka iz OŠ Marije Vere Ela Matoh, srebrno sedmošolka iz poljske osnovne šole Zuzana Falger, zlati priznanji pa devetošolka Maša Hutar ter skupina osmošolcev Gal Špec, Špela Imširovič in Sara Weiss iz OŠ Loka, Črnomelj. Vsi prejemniki priznanj, ki se niso udeležili prireditve, in njihovi mentorji bodo priznanja prejeli po pošti. Vsem prejemnikom priznanj in njihovim mentorjem še enkrat iskreno čestitamo in jim želimo še veliko ustvarjalnega navdiha. Vsa izbrana dela so si lahko obiskovalci ogledali v pokritem razstavnem prostoru v Arboretumu v bližini gredice z vijoličnimi tulipani.

Iskreno se zahvaljujemo Arboretumu Volčji Potok, ki nam je omogočil, da smo v njem preživeli lep dan in se na primeren in spoštljiv način poklonili Mariji Veri in kulturi nasploh. K prijetnemu vzdušju je zagotovo veliko pripomoglo tudi vreme, zato so učenci Otroškega pevskega zbora Verine zvezdice upravičeno zapeli pesem »Vem, da danes bo

srečen dan«, solistka iz 7. a Tanaja Gavez pa nas je razveselila s pesmijo »Ne bodi kot drugi«. Prireditve, ki sta jo vodili Neja Zajc in Maša Koplan Plahuta, se je zaključila tako, kot se je začela – na koncu so se pevskemu zboru pridružili ostali učenci Osnovne šole Marije Vere in vsi skupaj zapeli novo šolsko himno. S tem pa se naše »praznično leto« še zdaleč ni zaključilo, saj nas čaka še popoldanska čajanka z Ivanom Mitrevskim, na kateri se bomo z njim pogovarjali o njegovem novem stripu, gledališka skupina Verine zvezdice pa se bo s svojo gledališko igro Drejšica na Marsu končno predstavila na gledališkem odru.

Besedilo: Vanja Hočevnar

Fotografije: Helena Brezar, Mojca Fuchs Lukežič, Manca Griljč

Turistična naloga Na slap Orglice po bisere

Avtorji:

Eva Korošec, Blaž Tonin, Naja Urbanija, Kaja Verlinšek, 9. c,
Sergej Baždar Konjar, Maruša Kugler, 8. a,
Maks Košir, Ema Matijaš, 8. b

Mentorica:

mag. Polona Mežnar

POVZETEK:

V sklopu festivala »Turizmu pomaga lastna glava« smo pripravili dogodek o vodi in zdravilnem turizmu, ki bo potekal v naravni lepoti Kamnika pri Slapu Orglice v okolici Kamniške Bistrice. Voda je eden izmed glavnih virov življenja, je neverjetno zdravilna in ključnega pomena za trajnostni razvoj ter stabilnost sveta.

Zdravljenje z vodo je odkril Sebastian Kneipp in je začetnik knajpanja. Kot študent je veliko bolehal, med drugim za tuberkulozo. Ko je prebral neko knjigo o zdravljenju z vodo, je začel njene učinke preizkušati sam. Sredi zime se je namakal v Donavo, nato pa se oblekel, ne da bi se obrisal. To naj bi daljše obdobje ponavljal in nepričakovano ozdravel. Omenjeno spodbujanje obrambnega mehanizma in zdravljenja z vodo je nato razvijal skozi vse življenje in je med drugim ustanovil tudi svoje zdravilišče. Najprej je bilo namenjeno bolnim duhovnikom in revnim ter bolnim otrokom, a so ga pozneje odprli še drugim bolnikom.

Na delavnicah v okviru tega dogodka bomo spoznavali okolico Slapa Orglice in Kamniške Bistrice ter se posvečali tudi knajpanju, delavnicam v povezavi z vodo in zdravilnim turizmom. Poleg delavnic bomo imeli še pogostitev v Domu v Kamniški Bistrici.

Mednarodni literarno-likovni natečaj Kultura je kul

Ob 140-letnici rojstva Marije Vere, po kateri je poimenovana tudi naša šola, smo razpisali mednarodni literarno-likovni natečaj Kultura je kul. Natečajniki so ustvarjali strip. Tema pa je bila razmišljanje o kulturi, zakaj je zanimiva in pomembna.

Na razpis se je prijaviło 14 šol z 28 izdelki. Po zaključku razpisa je strokovna komisija izbrala najboljša dela v posameznih kategorijah.

Katarina Podgoršek,
organizatorica natečaja

1. triada

ZLATO PRIZNANJE
Nejc Bukovec, 2. r.
OŠ Šmihel
Mentorica: Majda Kolenc

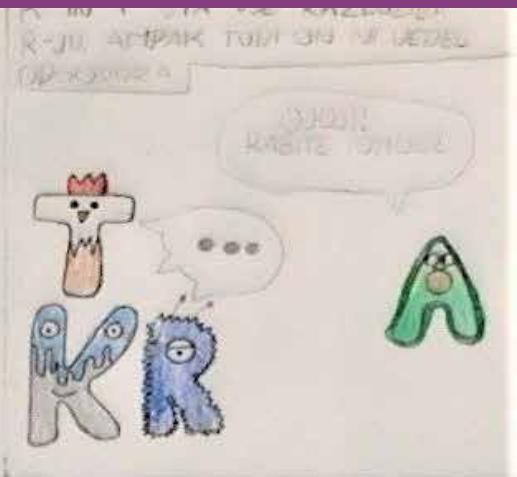
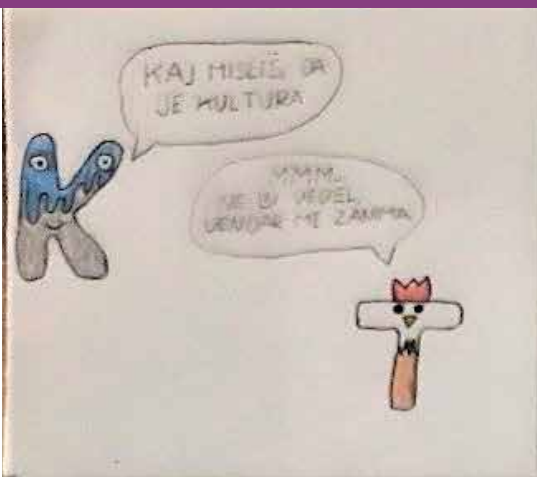
SREBRNO PRIZNANJE
 Tinkara Doberšek Velej, 2. r.
 OŠ NH Rajka, Hrastnik
 Mentorica: Urška Zoja Jeršin

Marija Vera INTERNATIONAL CONTEST

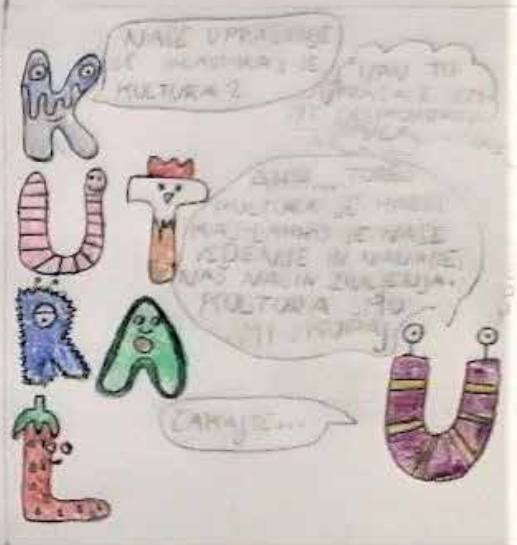
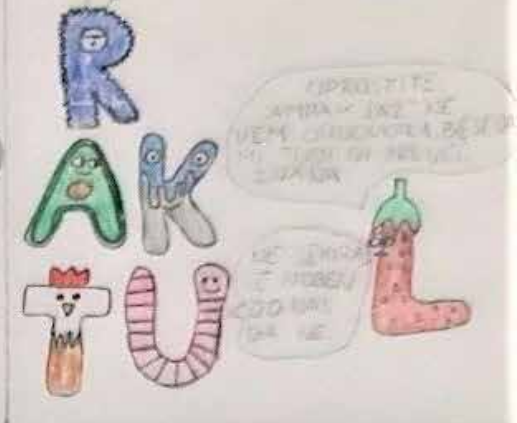
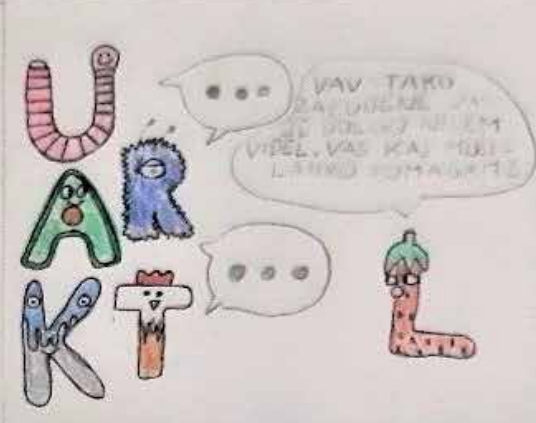
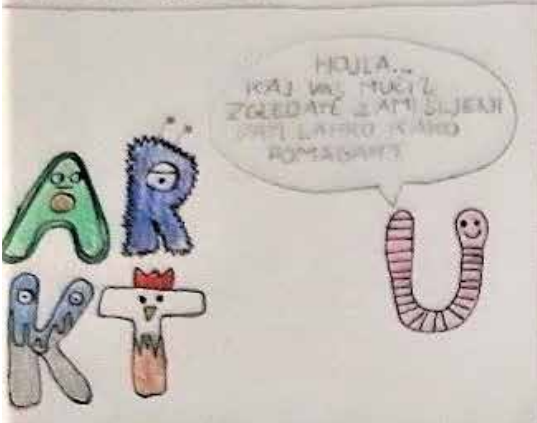
2. triada

A nihče do sedaj ni posnel odgovora, tudi Erka ni je pogledala začuden.

U je razmišljal in razmišljal, ampak nimel odgovora.

R je razmišljal in razmišljal, ampak nimel odgovora.

ZLATO PRIZNANJE
 Klara Rovaršek, 6. r.
 OŠ Rodica
 Mentorica: Alenka Brovč

KULTURA JE KUL

V šoli se ne spi,
to ni kulturno!

Ah...

Ta kultura

PO ŠOLI NA TRENINGU...

Šep, šep,
šep...

Zakaj klepetati
med vajo, to ni
kulturno!

Ne že spet,
ta kultura

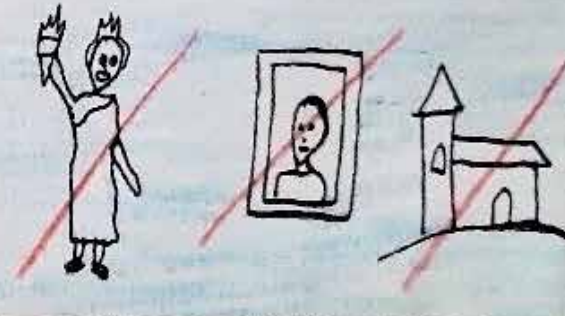
Vaitelj, ta kultura
mi ni všeč.

Se sploh zavedaš, kakšen
bi bil svet brez kulture?!

Ne bi bilo nobenih ustanov,
kipov, umetnin...

ooo...

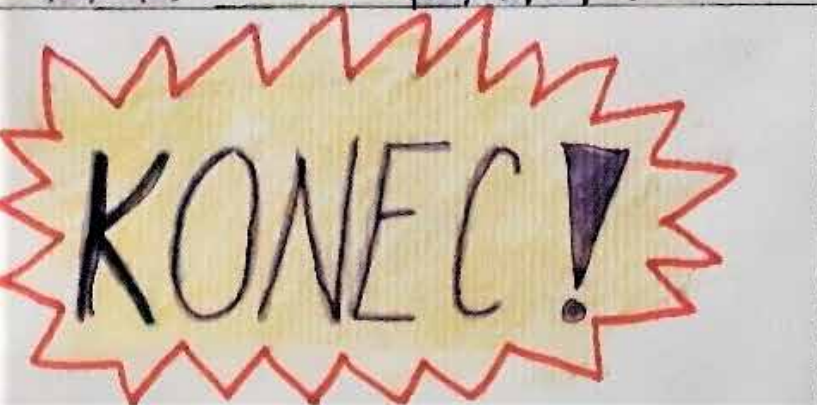
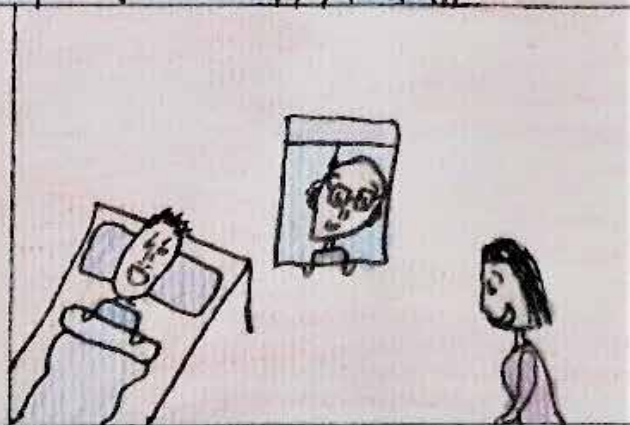
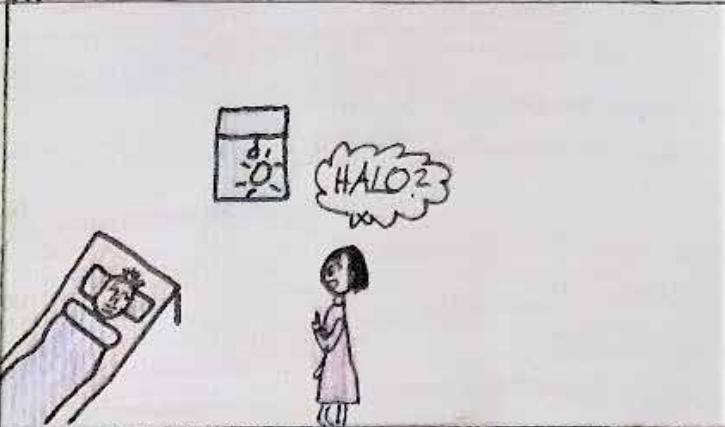
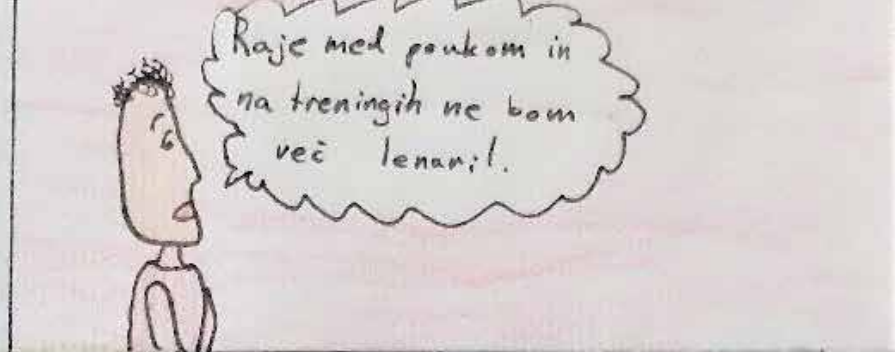

Torej niti
gledališč
in filmskih
dvorah.

Tako je.

Avtor: Eva Hace 6b
Mentorica: Mojca F. Lukežič
24. 3. 2022

DUH MARIJE VERE

Maša Hutar

V GLEDALIŠČU...

ZAKAJ SO KULTURNI DNEVI TAKO DOLGOČASNI?

KULTURA JE BREZ VEZE.

SE STRINJAM. NAMESTO TE PREDSTAVE BI SI RAJE ŠLI OGLEDAT KAK AKCIJSKI FILM.

PO KONČANEM NASTOPU SE ODPRAVITA IZ DVORANE

BLIŠČ

STA VIDVA TISTA MALA ŽOPNIKA, KI NE SPOŠTUJETA KULTURE?

NAJ SE PREDSTAVIM: NEKOČ MI JE BIL O IME MARIJA VERA. VAJIN POGOVOR ME JE PRIZADEL, SAJ SEM SVOJE ŽIVLJENJE POSVETILA KULTURI.

ZAKAJ? KULTURA PA JE VENDAR TAKO DOLGOČASNA?

NI TI SLUČAJNO! VAJ VAMA POKAŽEM:

ŽE OD MAJHNEGA SEM SI VEDNO ŽELELA POSTATI IGRALKA.

BILE SO VELIKE SANJE, KI SO SE ZDELE

Z VETRAJNOSTJO IN TRDIM DELOM JE BIL MOJ TALENT PREPOZNAVAN, IN POSTALA SEM, KAR SEM SI VEDNO ŽELELA.

ZA SABO SEM DOMA, PUSTILA VSE IN ODOTOVALA V TUJI

...IN POSTALA ŽLANICA NAJBOLJ ZNANIH GLEDALIŠČ.

WAW, KAKŠNO RAZBURLJIVO ŽIVLJENJE!

PRAV IMATE, MARIJA VERA. KULTURA NI PRAV NIČ DOLGOČASNA!

NASTOPALA SEM PO NEMŠKIH IN ŠVICARSKIH ODRIH...

NA KONCU SEM SE VRNILA DOMOV, V SLOVENIJO.

ŽAL NAMA JE, DA SVA VAS UŽALILA!

OBLJUBIVA, DA BOVA ODSLEJ VEČKRAT ZAHAJA V GLEDALIŠČE!

ZLATO PRIZNANJE
Maša Hutar, 9. r.
OŠ Loka Črnomelj
Mentorica: Maja Kunič

SREBRNO PRIZNANJE

Zuzanna Falger, 7. r.

Primary School Number 11 in Przemysl, Poland

Mentorica: Małgorzata Łupicka

Marija Vera INTERNATIONAL CONTEST

CULTURE IS COOL

HE FROG IS SAD...

FROG, WHY ARE YOU SAD? -

I'M SAD BECAUSE I CAN'T GO TO A MUSEUM BECAUSE I'M A FROG

AT THE MUSEUM

SEE?

OH NO!

I'M SO SAD

AN I HAVE AN IDEA!

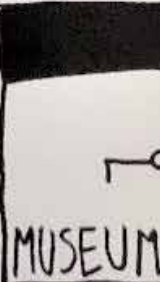
TELL US!

#POP!

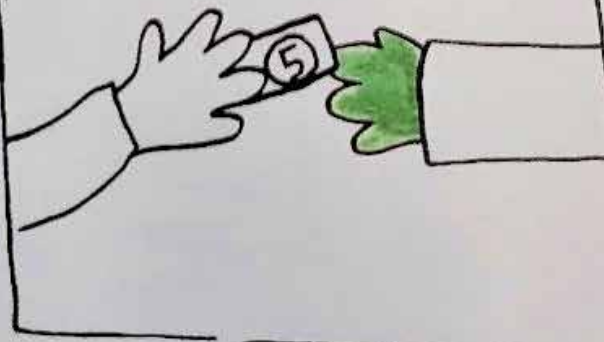
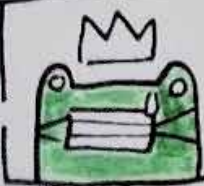

AT THE MUSEUM

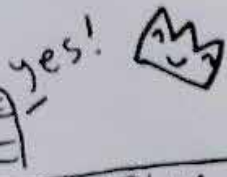
HE

THIS WILL BE 5€

TNX, HAV FUN!

THAT WAS FUN!

THE END...

AFTER THE MUSEUM

BRONASTO PRIZNANJE

Ela Matoh, 7. r.

OŠ Marije Vere

Mentorica: Katarina Podgoršek

Mednarodni likovni natečaj Pokrajina

OŠ Marije Vere že vrsto let prireja mednarodne likovne natečaje. Na letošnji mednarodni likovni natečaj z naslovom Pokrajina smo prejeli 74 likovnih del v tehnikah risanja, slikanja in grafike. Sodelovalo je 15 osnovnih matičnih in podružničnih šol, šol s prilagojenimi programi in nižjimi izobrazbenimi standardi.

Prejeli smo dela iz 5 držav: Bolgarije, Indije, Srbije, Španije in Slovenije.

V posameznih kategorijah smo podelili 9 priznanj.

Manca Griljc,
organizatorica natečaja

1. triada

ZLATO PRIZNANJE

Avtorica: ANDRIJANA MILOVANOVIĆ

Mentorica: ZORICA JOVANOVIĆ

Šola: OŠ Jovan Popović, Srbija

SREBRNO PRIZNANJE
Avtor: KRISTJAN ŠTIFTAR
Mentorica: SIMONA JANEŽIČ
Šola: CIRIUS, Slovenija

BRONASTO PRIZNANJE
Avtor: VID RESNIK
Mentorica: PETRA PELJHAN ZAHAR
Šola: OŠ Vič, Slovenija

2. triada

ZLATO PRIZNANJE
Avtorica: EVA BERGANT ŠAJNOVIČ
Mentorica: TANJA KOGOJ
Šola: OŠ Dravljje, Slovenija

SREBRNO PRIZNANJE
Avtorica: NAĐA MILOJEVIĆ
Mentorica: MILAN ANTONIJEVIĆ
Šola: OŠ Stari grad, Srbija

SREBRNO PRIZNANJE

Avtorica: MARTINA TODOROVA

Mentorica: DANA TZOLOVA

Šola: Ogledalo, Bolgarija

BRONASTO PRIZNANJE

Avtorica: JULIJA HUBAD

Mentorica: ANA MARIJA ERČULJ

Šola: OŠ Frana Albrehta, Slovenija

3. triada

ZLATO PRIZNANJE
Avtorica: NINA MAZOVEC
Mentorica: VESNA VITRIH
Šola: OŠ Vrhovci, Slovenija

SREBRNO PRIZNANJE
Avtorica: SANDRA MARKOVIĆ
Mentor: MILAN ANTONIJEVIĆ
Šola: OŠ Stari grad, Srbija

BRONASTO PRIZNANJE

Avtor: EMIL STANEV

Mentorica: DANA TZOLOVA

Šola: Ogledalo, Bolgarija

Vsebina

Mojca Fuchs Lukežič
Manca Griljc
Vanja Hočevar
Alenka Markus
Polona Mežnar
Katarina Podgoršek
Violeta Vodlan

Fotografsko gradivo

arhiv Osnovne šole Marije Vere Kamnik, osebni arhivi

Lektoriranje

Mojca Fuchs Lukežič
Vanja Hočevar

Oblikovanje

Manca Griljc

DIGITALNA IZDAJA
Kamnik, april 2022

